

“मीठे बच्चे- यो संगमयुग विकर्म विनाश गर्ने युग हो, यस युगमा कुनै पनि विकर्म तिमीले गर्नु छैन, पावन अवश्य बन्नु छ ।”

प्रश्न:- अतीन्द्रिय सुखको अनुभव कुन बच्चाहरूलाई हुन सक्छ ?

उत्तर:- जो अविनाशी ज्ञान रत्नहरूबाट भरीपूर्ण छन्, उनीहरूलाई नै अतीन्द्रिय सुखको अनुभव हुन सक्छ । जसले जति ज्ञानलाई जीवनमा धारण गर्छ त्यति धनवान बन्छ । यदि ज्ञान रत्नको धारण छैन भने गरिब हो । बाबाले तिमीलाई भूत, वर्तमान, भविष्यको ज्ञान दिएर त्रिकालदर्शी बनाइरहनुभएको छ ।

गीत:- ओम् नमो शिवाए.....

ओम् शान्ति । भूत (पास्ट) नै वर्तमान (प्रेजेन्ट) बनेको छ फेरि यो जुन वर्तमान छ, त्यो भूत हुन्छ । यो गायन गरिन्छ पास्टको । अहिले तिमी पुरुषोत्तम संगमयुगमा छौ । पुरुषोत्तम अक्षर अवश्य राख्नुपर्छ । तिमीले वर्तमानमा देखिरहेका छौ, जो पास्टको गायन हो त्यो अब यथार्थमा भइरहेको छ, यसमा कुनै संशय ल्याउनु हुँदैन । बच्चाहरूले जान्दछन्- संगमयुग पनि छ, कलियुगको अन्त्य पनि छ । वास्तवमा संगमयुग ५ हजार वर्ष पहिले बितेको हो, अहिले फेरि वर्तमान छ । अहिले बाबा आउनुभएको छ, भविष्य (फ्युचर) पनि त्यही हुन्छ जुन पास्ट भएको थियो । बाबा राजयोग सिकाइरहनुभएको छ फेरि सत्ययुगमा राज्य पाउँछौ । अहिले छ संगमयुग । यो कुरा तिमी बच्चाहरू सिवाय कसैले पनि जान्दैन । तिमीले यथार्थमा राजयोग सिकिरहेका छौ । यो छ अति सहज । जति पनि साना अथवा ठूला बच्चाहरू छन्, सबैलाई एउटा मुख्य कुरा अवश्य सम्झाउनु छ- बाबालाई याद गर्नुभयो भने विकर्म विनाश हुन्छ । जब विकर्म विनाश हुने समय छ भने यस्तो को होला जसले फेरि विकर्म गरोस् । तर मायाले विकर्म गराइदिन्छ, सम्झन्छन्- थप्पड लाग्यो । हामीबाट यो ठूलो भूल भयो । जब बाबालाई बोलाउँछन्- हे पतित-पावन आउनुहोस् । अब बाबा आउनुभएको छ पावन बनाउन भने पावन बन्नुपर्छ नि । ईश्वरको बनेर फेरि पतित बन्नु हुँदैन । सत्ययुगमा सबै पवित्र थिए । यो दुनियाँ नै पावन थियो । गाउँछन् पनि- निर्विकारी दुनियाँ र विकारी दुनियाँ । उनीहरू सम्पूर्ण निर्विकारी, हामी विकारी हौं किनकि हामी विकारमा जान्छौ । विकार नाम नै पतितको हो । पतितले नै बोलाउँछन्- आएर पावन बनाउनुहोस् भनेर । क्रोधीले बोलाउँदैनन् । बाबा पनि फेरि ड्रामा प्लान अनुसार आउनुहुन्छ । थोरै पनि फरक पर्न सक्दैन । जो भूत भयो त्यो वर्तमान भइरहेको छ । भूत, वर्तमान, भविष्यलाई जान्नु, यसैलाई त्रिकालदर्शी भनिन्छ । यो याद राख्नुपर्छ । यो बडो मेहनतको कुरा छ । घरी-घरी भुल्छन् । नत्र तिमी बच्चाहरूलाई कति अतीन्द्रिय सुख रहनुपर्ने हो । तिमी यहाँ अविनाशी ज्ञान धनबाट धेरै धनवान बनिरहेका छौ । जसको जति धारणा छ, ऊ ठूलो धनवान बनिरहेको छ, तर नयाँ दुनियाँको लागि । तिमी जान्दछौ- हामीले जे जति गर्छौ त्यो दूर भविष्य नयाँ दुनियाँको लागि हो । बाबा आउनुभएको छ नै नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्न । पुरानो दुनियाँको विनाश गर्न । हुबहु कल्प पहिलेजस्तै नै हुन्छ । तिमी बच्चाहरूले पनि देख्छौ । प्राकृतिक प्रकोप पनि हुन्छ । भूकम्प भयो कि खत्तम । भारतखण्डमा कति ठूला भूकम्प आउँछन् । म त भन्छु- यो त हुनु नै छ । कल्प पहिले पनि भएको हो तब त भन्छन्- सुनको द्वारिका तल भासियो । बच्चाहरूलाई यो राम्रोसँग बुझिमा बसाउनुपर्छ- हामीले ५ हजार वर्ष

२०७२ आषाढ १९ शनिबार ४-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन पहिले पनि यो ज्ञान लिएका थियौं। यसमा थोरै पनि फरक छैन। बाबा ५ हजार वर्ष पहिले पनि हामीले हजुरबाट वर्सा लिएका थियौं। हामीले अनेक पटक हजुरबाट वर्सा लिएका छौं। त्यसको गन्ती हुन सक्दैन। कति पटक तिमी विश्वको मालिक बन्छौ, फेरि भिकारी बन्छौ। यस समय भारत पूरा भिकारी छ। तिमी लेख्छौ पनि ड्रामा प्लान अनुसार। उनीहरूले ड्रामा अक्षर भन्दैनन्। उनीहरूको प्लान नै आफ्नो छ।

तिमी भन्छौ- ड्रामाको प्लान अनुसार हामी फेरि स्थापना गरिरहेका छौं, ५ हजार वर्ष पहिले जस्तै। कल्प पहिले जुन कर्तव्य गरिएको थियो त्यो अहिले पनि श्रीमतद्वारा गर्छन्। श्रीमतद्वारा नै शक्ति लिन्छन्। शिवशक्ति नाम पनि छ नि। त्यसैले तिमी शिव शक्तिहरू, देवीहरू हौ, जसको मन्दिरमा पूजा हुन्छ। तिमी नै देवीहरू हौ, जो फेरि विश्वको राज्य पाउँछौ। जगत् अम्बालाई हेर कति पूजा हुन्छ। अनेक नाम राखिदिएका छन्। हुन त एउटै हो। जस्तै बाबा पनि एकै शिव हुनुहुन्छ। तिमीले पनि विश्वलाई स्वर्ग बनाउँछौ त्यसैले तिम्रो पूजा हुन्छ। अनेक देवीहरू छन्, लक्ष्मीको कति पूजा गर्छन्। दीपावलीका दिन महालक्ष्मीको पूजा गर्छन्। उनी भइन् मुख्य, महाराजा-महारानी मिलाएर महालक्ष्मी भनिदिन्छन्। यसमा दुवै आउँछन्। हामीले पनि महालक्ष्मीको पूजा गर्थ्यौं, धन वृद्धि भयो भने सम्भन्थ्यौं महालक्ष्मीको कृपा भयो। पुग्यो, हर वर्ष पूजा गर्छन्। ठीक छ, उनीसँग धन माग्छन्, देवीसँग के माने ? तिमी संगमयुगी देवीहरू स्वर्गको वरदान दिनेवाला हौ। मनुष्यलाई यो थाहा छैन- देवीहरूबाट स्वर्गको सबै कामना पूरा हुन्छ। तिमी देवी हौ नि। मनुष्यलाई ज्ञान दान गर्छौ, जसबाट सबै कामना पूर्ण गरिदिन्छौ। बिमारी आदि भयो भने देवीहरूलाई भन्छन्- ठीक गर्नुहोस्। रक्षा गर्नुहोस्। अनेक प्रकारका देवीहरू छन्। तिमी हौ संगमयुगका शिवशक्ति देवीहरू। तिमीले नै स्वर्गको वरदान दिन्छौ। बाबाले पनि दिनुहुन्छ, बच्चाले पनि दिन्छन्। महालक्ष्मी देखाउँछन्। नारायणलाई गुप्त गराइदिन्छन्। बाबाले तिमी बच्चाहरूको कति प्रभाव बढाउनुहुन्छ। देवीहरूले २१ जन्मको लागि सुखका सबै कामनाहरू पूरा गरिदिन्छन्। लक्ष्मीसँग धन माग्छन्। धनको लागि नै मनुष्यले राम्रो धन्दा आदि गर्छन्। तिमीलाई त बाबा आएर सारा विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ, अथाह धन दिनुहुन्छ। श्री लक्ष्मी-नारायण विश्वका मालिक थिए। अहिले कंगाल छन्। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- राजाईको, फेरि कसरी कला विस्तारै-विस्तारै कम हुन्छ। पुनर्जन्म लिँदा-लिँदै कला कम हुँदा-हुँदै अहिले हेर कस्तो हालत भएको छ ! यो पनि नयाँ कुरा होइन। हर ५ हजार वर्षपछि चक्र घुमिरहन्छ। अहिले भारतवर्ष कति कंगाल छ। रावण राज्य हो। कति उच्च नम्बरवन थियो, अहिले लास्ट नम्बर छ। लास्टमा नआउने हो भने नम्बर वनमा फेरि कसरी जाने ? हिसाब छ नि। धैर्यसँग यदि विचार सागर मन्थन गर्ने हो भने सबै कुरा आफैं बुद्धिमा आउँछन्। कति मीठा-मीठा कुरा छन्। अहिले त तिमीले सारा सृष्टि चक्रलाई जानेका छौ। पढाइ केवल मात्रै स्कूलमा पढिदैन। शिक्षकले पाठ दिन्छन् घरमा पढ्नको लागि, जसलाई होम वर्क भनिन्छ। बाबाले तिमीलाई घरको लागि पढाइ दिनुहुन्छ। दिनमा धन्दा आदि गरे पनि, शरीर निर्वाह त गर्नु नै छ, अमृतबेला त सबैलाई फुर्सद रहन्छ। सबैरै दुई तीन बजेको समय धेरै राम्रो हुन्छ। त्यस समय उठेर बाबालाई प्यारसँग याद गर। बाँकी यी विकारले नै तिमीलाई आदि-मध्य-अन्त्य दुःखी गरेका छन्। रावणलाई जलाउँछन् तर त्यसको पनि अर्थ केही जान्दैनन्। केवल परम्परादेखि रावणलाई जलाउने चलन चल्दै आएको छ। ड्रामा अनुसार यो पनि निश्चित छ। रावणलाई मार्दै आएका छन् तर

२०७२ आषाढ १९ शनिवार ४-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन रावण मर्दै मर्देन। अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— यो रावणलाई जलाउन कहिले बन्द हुन्छ। तिमी अहिले सच्चा-सच्चा नारायणको कथा सुन्छौ। तिमीले जान्दछौ— हामीलाई अहिले बाबाबाट वर्सा मिल्छ। बाबालाई नजानेका कारण नै सबै अनाथ छन्। बाबा जसले विश्वलाई स्वर्ग बनाउनुहुन्छ उहाँलाई पनि जान्दैनन्। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। सिँढी उत्रिँदै तमोप्रधान बनेका छन् त्यसैले त फेरि बाबा आउनुभएको छ। तर आफूलाई तमोप्रधान कहाँ सम्झन्छन् र! बाबा भन्नुहुन्छ— यस समय सारा वृक्षको जीर्ण अवस्था भएको छ। एउटा पनि सतोप्रधान छैन। सतोप्रधान हुन्छन् नै शान्तिधाम र सुखधाममा। अहिले छ तमोप्रधान। बाबा नै आएर तिमी बच्चाहरूलाई अज्ञान निद्राबाट व्युँझाउनुहुन्छ। तिमीले फेरि अरूलाई जगाउँछौ। जागिरहन्छन्। जसरी मनुष्य मर्छन् भने उनीहरूको दियो बाल्छन् जसबाट प्रकाशमा आउँछन्। अहिले यो हो घोर अन्धकार, आत्माहरू फर्केर आफ्नो घर जान सक्दैनन्। हुन त दिल हुन्छ दुःखबाट छुटौं। तर एउटा पनि छुट्न सक्दैनन्।

जुन बच्चाहरूलाई पुरुषोत्तम संगमयुगको स्मृति रहन्छ उनीहरू ज्ञान रत्नको दान नगरिकन रहन सक्दैनन्। जसरी मनुष्यले पुरुषोत्तम महिनामा दान-पुण्य गर्छन्, यसरी नै यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा तिमीलाई ज्ञान रत्नहरूको दान गर्नु छ। यो पनि सम्झन्छौ— स्वयं परमपिता परमात्माले पढाइरहनुभएको छ, कृष्णको कुरा होइन। कृष्ण त सत्ययुगका प्रथम राजकुमार थिए, फेरि त उनले पुनर्जन्म लिँदै आउँछन्। बाबाले भूत, वर्तमान, भविष्यको पनि रहस्य सम्झाउनुभएको छ। तिमी त्रिकालदर्शी बन्छौ, अरू कसैले त्रिकालदर्शी बनाउन सक्दैन, बाबा सिवाय। सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान बाबालाई नै छ, उहाँलाई नै ज्ञानका सागर भनिन्छ। उच्चभन्दा उच्च भगवान्लाई नै भनिन्छ, उहाँ नै रचयिता हुनुहुन्छ। हेवनली गड फादर अक्षर बडो स्पष्ट छ— हेवन स्थापना गर्ने। शिवजयन्ती पनि मनाउँछन् तर उहाँ कहिले आउनुभयो, के गर्नुभयो— यो केही पनि जान्दैनन्। जयन्तीको अर्थ नै थाहा छैन भने फेरि मनाएर के गर्ने, यो पनि ड्रामामा सबै छ। यस समयमा नै तिमी बच्चाहरूले ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछौ फेरि कहिल्यै जान्दैनौ। फेरि जब बाबा आउनुहुन्छ तब नै जान्नेछौ। अहिले तिमीलाई स्मृति आएको छ— यो ८४ को चक्र कसरी फिर्छ। भक्तिमार्गमा के छ र, त्यसबाट त केही पनि मिल्दैन। कति भक्तहरू भीडमा धक्का खान जान्छन्, बाबाले तिमीलाई त्यसबाट छुटाइदिनुभयो। अब तिमीले जान्दछौ— हामी श्रीमत अनुसार फेरि विश्वलाई श्रेष्ठ बनाइरहेका छौं। श्रीमतद्वारा नै श्रेष्ठ बन्छन्। श्रीमत संगममा नै मिल्छ। तिमीले यथार्थसँग जान्दछौ— हामी को थियौं फेरि कसरी यस्ता बनेका छौं, अहिले फेरि पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। पुरुषार्थ गर्दा-गर्दा यदि फेल भयौ भने बाबालाई समाचार देऊ, बाबाले फेरि खडा हुन सावधानी दिनुहुन्छ। कहिल्यै पनि असफल भएर बस्नु छैन। फेरि खडा भइहाल, औषधि गर। सर्जन त बस्नुभएको छ नि। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— पाँच तलाबाट गिर्नु र दुई तलाबाट गिर्नुमा फरक कति छ। काम विकार हो पाँच तला। त्यसैले बाबाले भन्नुभएको छ— काम महाशत्रु हो, यसले नै तिमीलाई पतित बनाएको हो, अब पावन बन। पतित-पावन बाबाले नै आएर पावन बनाउनुहुन्छ। अवश्य संगममा बनाउनुहुन्छ। कलियुग अन्त्य र सत्ययुग आदिको यो संगम हो।

बच्चाहरूले जान्दछन्— बाबाले अहिले कलमी लगाइरहनुभएको छ फेरि पूरा वृक्ष यहाँ बढ्छ। ब्राह्मणहरूको वृक्ष वृद्धि हुन्छ फेरि सूर्यवंशी-चन्द्रवंशीमा गएर सुख भोग्छन्। कति सहजसँग

२०७२ आषाढ १९ शनिबार ४-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन सम्भाउनुहुन्छ। ठिक छ, मुरली मिल्दै न भने बाबालाई याद गर। यो बुद्धिमा पक्का गर— शिवबाबाले ब्रह्मा तनबाट हामीलाई भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने विष्णुको घरानामा जान्छौ। सारा आधार पुरुषार्थमा छ। कल्प-कल्प जो पुरुषार्थ गरिएको छ, हुबहु त्यही हुन्छ। आधाकल्प देह-अभिमानि बनेका छौ, अहिले देही-अभिमानि बन्ने पूरा पुरुषार्थ गर, यसमा मेहनत छ। पढाइ त सहज छ। मुख्य हो पावन बन्ने कुरा। बाबालाई भुल्नु, यो त ठूलो भूल हो। देह-अभिमानमा आउनाले नै भुल्छौ। शरीर निर्वाह अर्थ ८ घण्टा धन्दा आदि गरे पनि, बाँकी ८ घण्टा यादमा रहने पुरुषार्थ गर्नु छ। त्यो अवस्था छिटै हुँदैन। अन्त्यमा जब यो अवस्था हुन्छ तब विनाश हुन्छ। कर्मातीत अवस्था भयो भने फेरि यो शरीर रहन सक्दैन, छुट्छ किनकि आत्मा पवित्र बन्दो नि। जब नम्बरवार कर्मातीत अवस्था हुन्छ तब लडाईं शुरू हुन्छ, तबसम्म रिहर्सल भइरहन्छ। अच्छा ! मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस पुरुषोत्तम महिनामा अविनाशी ज्ञान रत्नको दान गर्नु छ। अमृतबेला उठेर विचार सागर मन्थन गर्नु छ। श्रीमत अनुसार शरीर निर्वाह गर्दै बाबाले जो होम वर्क दिनुभएको छ, त्यो पनि अवश्य गर्नु छ।
- २) पुरुषार्थमा रोकावट आयो भने बाबालाई समाचार दिएर श्रीमत लिनु छ। सर्जनलाई सबै सुनाउनु छ। विकर्म विनाश गर्ने समयमा कुनै पनि विकर्म गर्नु छैन।

वरदानः— अहम् र वहम् (शंका)लाई समाप्त गरेर रहमदिल बन्ने विश्व कल्याणकारी भव

जस्तोसुकै अवगुणवाला, कडा संस्कारवाला, कम बुद्धिवाला अनि सदा ग्लानि गर्ने आत्मा होस्, तर जो रहमदिल विश्व कल्याणकारी बच्चा छन् उनीहरू सर्व आत्माहरूप्रति लफुल (नीतियुक्त) को साथै लवफुल (प्रेमपूर्ण) हुन्छन्। कहिल्यै यो शंकामा आउनु हुँदैन— यो त कहिल्यै परिवर्तन हुन सक्दैन, यो त हो नै यस्तो..... वा यसले केही गर्न सक्दैन, म नै सबै कुरा हुँ... यो केही होइन। यस प्रकारको अहम् र वहम् छोडेर, कमजोरी वा खराबीलाई जानेर पनि क्षमा गर्ने रहमदिल बच्चाहरू नै विश्व कल्याणको सेवामा सफल हुन्छन्।

स्लोगनः— जहाँ ब्राह्मणहरूको तन-मन-धनको सहयोग हुन्छ त्यहाँ सफलता हुन्छ।